Не тривож ти себе, не бентеж,
Бо на мене ти марно загадуєш,
І коли мимо хати ідеш,
На вікно моє марно поглядуєш.

Фотокартку лиши при собі,
Не візьму я від тебе у дар її.
Гарні очі твої голубі,
Тільки я полюбила вже карії.

Полюбила, й любов та навік,
Не загасне вона, не відміниться,-
Ось повернеться мій фронтовик
І надвечір зі мною зустрінеться.

Я до серця його пригорну,
Приголублю руками дівочими,
Сплетемо нашу долю ясну
Нерозлучно удвох тої ночі ми.

А тобі я по правді скажу:
Не мороч, не клопоч ти голівоньки...
На весілля тебе запрошу,
На щось інше — даремні сподіванки.